

Marie Bloemhard is geboren op 30 juni 1931 in Medan, NOI. Ze was de dochter van Johannes Jacobus Bloemhard (1909) en een inlandse vrouw Zerafine (1913). Haar ouders trouwden op 17 september 1931 in Makassar, waarbij haar vader haar erkende. Ze had twee zusjes; Augustine Rosaline (1933) en Emma Sylvia (1934). Haar vader was militair bij het KNIL. Haar ouders zijn in 1940 gescheiden en haar vader hertrouwde in oktober 1941. Hij werd gedetacheerd bij de Infanterie bij het detachement Sigli in Noord Sumatra.

Haar vader werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij overleefde de oorlog, scheidde in 1954 en hertrouwde een jaar later.

Maria kwam terecht in het Keudah-kamp in Kota Radja. Kota Radja lag op de noordpunt van Sumatra. Er waren twee kampen, die ondergebracht waren in kazernes: voor mannen het Kota Alam-kamp in de Kota Alam-kazerne, voor vrouwen-en-kinderen het Keudah-kamp in de Keudah-kazerne. Op 30 juni 1943 werd de "Kinka-Club" opgericht, een soort padvinderij. Vooral voor de jongens was dit reuze goed om hen een beetje in toom te houden. De eedaflegging ging reuze plechtig en de jongens en meisjes waren zoveel mogelijk in witte blouses en blauwe broek of rok gekleed. En de meesten hadden sinds een jaar weer eens schoenen aan de voeten, een emotie! Ze hadden prompt blaren!

De vrouwen en kinderen zouden anderhalf jaar in het kamp blijven, tot 21 september 1943. Toen gingen ze naar kamp Laweh Sigalagala bij Koetatjane. Dit kamp lag in de binnenlanden aan de Alas-rivier, ongeveer 50 km ten westen van Brastagi. Laweh Sigalagala lag ongeveer 20 km ten zuidwesten van Koetatjane. Er waren twee kampen: een mannenkamp en een vrouwenkamp, ongeveer 300 meter van elkaar verwijderd. Het mannenkamp bestond uit 6 barakken; op 3 meter afstand was een omheining van prikkeldraad en atap. In dit kamp werden in 1940 en 1941 Duitsers geïnterneerd. Een aantal meisjes in dit kamp waren actief als padvindster en Maria was één van hen. Hanneke van D. was haar leidster. In het kamp waren veel zieken, onder andere door malaria. Verschillende vrouwen en kinderen overlijden door ziekte en ondervoeding. Maria overlijdt op 31 januari 1944. E. de Vries-Gundelach schrijft op 29 januari 1944 in haar dagboek: *Een meisje van 14 jaar overleden. Door haar vriendinnetjes van de Padvindstersclub uitgedragen. De leidster ervan, Hanneke v. D., was die dag net jarig.* Maria was die week de enige overledene in het kamp, dus mogelijk dat de data door elkaar gehaald zijn. Ze werd begraven vlak buiten het kamp. Vervolgens werd ze in 1950 herbegraven en nogmaals in 1966 op het Nederlands Ereveld Leuwigajah in Cimahi.

Meer informatie

[Marie Bloemhard | Oorlogsgravenstichting](#)

[Marie Bloemhard \(1931-1944\) - Find a Grave-gedenkplek](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Registratie Jacobus Johannes Bloemhard \(in the year 1832-1949\) » Open Archives \(openarchieven.nl\)](#)

[Kota Radja \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Lawesigalagala \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Archieven.nl - 422 Vries-Gundelach, E. de \(NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.